

Sygn. akt

POSTANOWIENIE

Dnia 27 stycznia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Daszkiewicz

Protokolant: st.sekr.sąd. Anna Krupa

w obecności – w imieniu Urzędu Celnego w Siedlcach Tomasz Kalata

po rozpoznaniu w dniu 27 stycznia 2015 r. na rozprawie w sprawie przeciwko

1. **A. R**

oskarżonemu o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 kks

2. **K. C.**

oskarżonemu o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 kks

z urzędu w przedmiocie przedstawienia Trybunałowi Konstytucyjnemu pytania prawnego i zawieszenia postępowania

postanawia:

I. na podstawie art. 193 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 roku (Dz.U. z 1997 r. nr 78, poz. 483 ze zm.) i art. 3 ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 roku o Trybunale Konstytucyjnym (Dz.U. z 1997 r. nr 102 poz. 643 ze zm.) zwrócić się do Trybunału Konstytucyjnego z pytaniem prawnym, czy uchwalenie ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (Dz.U. z dnia 30 listopada 2009 roku) w zakresie w jakim zawiera ona przepisy techniczne w rozumieniu dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 roku, a w szczególności przepisu art. 6 ust. 1 tej ustawy, z naruszeniem obowiązku notyfikacji wynikającego z tej dyrektywy oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 roku w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz.U. z dnia 31 grudnia 2002 r.) jest zgodne z art. 2, art. 7 w zw. z art. 9 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej - wobec naruszenia konstytucyjnego trybu ustawodawczego;

II. na podstawie art. 22 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks zawiesić postępowanie w sprawie do

czasu udzielenia przez Trybunał Konstytucyjny odpowiedzi na przedstawione w punkcie 1 pytanie.

Uzasadnienie

Do Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim wpłynęła sprawa przeciwko A. R. i przeciwko K. C., których oskarżono o przestępstwa skarbowe z art. 107 § 1 kks.

A. R. oskarżony został o to, że: I. jako prezes zarządu P Sp. z o.o. z siedzibą przy ul. w G. w okresie od 04.2011 r. do dnia 06.2011 r., działając wspólnie i w porozumieniu z K. C., urządził i prowadził gry o wygrane pieniężne przy wykorzystywaniu automatów do gier o nazwie H. nr , H. nr , C. nr oraz B. nr , co stanowi naruszenie przepisów art. 3, art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19.11.2009 r. o grach hazardowych (Dz.U. z 2009 r. nr 201 poz. 1540), tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 1 kks, II. jako prezes zarządu P Sp. z o.o. z siedzibą przy ul.

w G. w sklepie w okresie od 07.2011 r. do dnia 08.2011 r., urządził gry na automacie S nr , co stanowi naruszenie przepisów art. 3, art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19.11.2009 r. o grach hazardowych (Dz.U. z 2009 r. nr 201 poz. 1540), tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 1 kks.

K. C. oskarżony został o to, że będąc właścicielem Stacji Paliw w budynku przy stacji lok. w okresie od 04.2011 r. do dnia 06.2011 r., działając wspólnie i w porozumieniu z A. R. prezesem Zarządu P Sp. z o.o. z siedzibą w G. prowadził gry o wygrane pieniężne przy wykorzystywaniu automatów do gier o nazwie H. nr , H. nr , C. nr oraz B. nr , co stanowi naruszenie przepisów art. 3, art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19.11.2009 r. o grach hazardowych (Dz.U. z 2009 r. nr 201 poz. 1540), tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 1 kks.

Przepis art. 107 § 1 kks ma charakter blankietowy. Do określenia znamion przestępstwa skarbowego z tego przepisu niezbędne jest posłużenie się przepisami prawa regulującymi

zasady urządzania gier hazardowych, a zatem w przedmiotowej sprawie jest to m.in. art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz.U. z dnia 30 listopada 2009 r.)

Rozpoznając powyższą sprawę, Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim powziął wątpliwość, czy uchwalenie ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych w zakresie, w jakim ustawa ta zawiera przepisy techniczne w rozumieniu dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r., w szczególności art. 6 ust. 1, jest zgodne z art. 2, art. 7 i art. 9 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, wobec naruszenia konstytucyjnego trybu ustawodawczego.

Odpowiedź na powyższe pytanie może mieć decydujący wpływ na rozstrzygnięcie przez Sąd sprawy dotyczącej wyżej wymienionych oskarżonych, albowiem w przypadku stwierdzenia niekonstytucyjności wskazanych wyżej przepisów ustawy o grach hazardowych, zarzucany oskarżonym czyn nie będzie nosił znamion przestępstwa. Niekonstytucyjność przepisów objętych pytaniem prawnym, których naruszenie zarzuca się oskarżonym, oznaczać będzie brak możliwości przyjęcia, że stosownie do treści art. 107 § 1 kks prowadzili oni gry o wygrane pieniężne wbrew przepisom ustawy, co stanowi jedno ze znamion czynu określonego w art. 107 § 1 kks.

Powołany wyżej przepis art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych stanowi o działalności w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości oraz gier na automatach na podstawie udzielonej koncesji na prowadzenie kasyna gry. Niewątpliwie wejście w życie powołanej ustawy spowodowało ograniczenie możliwości urządzania gier na automatach, co pozwala na dokonanie oceny przepisów zawartych w tej ustawie za normy o charakterze technicznym.

W ocenie Sądu Rejonowego, przepis art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych uchwalony został bez zachowania trybu określonego w dyrektywie 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r., ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego. Dyrektywa nakłada obowiązek notyfikacji norm technicznych, a w przedmiocie sprawy normy te dotyczą produktu w postaci automatów do gier.

Stosownie do treści art. 91 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli wynika to z ratyfikowanej przez Rzeczpospolitą Polską umowy konstytuującej organizację międzynarodową, prawo przez nią stanowione jest stosowane bezpośrednio, mając pierwszeństwo w przypadku kolizji z ustawami. Zgodnie z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Uchwalenie

przepisu art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych bez zachowania trybu określonego w art. 8 dyrektywy Unii Europejskiej, stanowi zatem naruszenie powołanych wyżej artykułów Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Kwestią obowiązywania w porządku prawnym kraju członkowskiego Unii Europejskiej przepisów prawa, które zostały uchwalone z naruszeniem trybu określonego w cytowanej wyżej dyrektywie zajmował się Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, który w wyroku z dnia 19 lipca 2012 r., w sprawie C – 213/11 (opubl. na str. www.euro-lex.europa.eu, oraz Lex nr 11707540) stwierdził, iż *art. 1 pkt 11 dyrektywy 98/34 należy interpretować w ten sposób, że przepisy krajowe tego rodzaju jak przepisy ustawy o grach hazardowych, które mogą powodować ograniczenie, a nawet stopniowe uniemożliwienie prowadzenia gier na automatach o niskich wygranych poza kasynami i salonami gry, stanowią potencjalnie 'przepisy techniczne' w rozumieniu tego przepisu, w związku z czym ich projekt powinien zostać przekazany Komisji zgodnie z art. 8 ust. 1 akapit pierwszy wskazanej dyrektywy, w wypadku ustalenia, iż przepisy te wprowadzają warunki mogące mieć istotny wpływ na właściwości lub sprzedaż produktów. Dokonanie tego ustalenia należy do sądu krajowego.*

W powołanym wyroku Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej wskazał między innymi, że normy techniczne podlegają obowiązkowi notyfikacji w Komisji Europejskiej w trybie przewidzianych w dyrektywie 98/34/WE, pozostawiając sądom krajowym ustalenie, czy w konkretnej sprawie, badana norma ma charakter techniczny. Uznanie danej normy za techniczną, przy braku właściwego notyfikowania powoduje, że nie może być ona stosowana.

Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim, mając na uwadze powyższe okoliczności, jak i uwzględniając to, że przepisy powołanej wyżej ustawy hazardowej miały na celu istotne ograniczenie urządzanych w Polsce gier na automatach, poza kasynami gry, co wynika wprost z treści art. 6 ust. 1 tej ustawy, uznał za konieczne zwrócić się z pytaniem prawnym do Trybunału Konstytucyjnego.

Sąd Rejonowy miał też na uwadze stanowisko Sądu Najwyższego z dnia 8 stycznia 2014 r. w sprawie IV KK 183/13, zgodnie z którym: *naruszenie wynikającego z dyrektywy 98/34/WE obowiązku notyfikacji przepisów technicznych ma charakter naruszenia trybu ustawodawczego, którego konstytucyjność może być badana wyłącznie w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym, jak też stanowisko zawarte w wyroku z dnia 28 marca 2014 r. w sprawie III KK 447/14 zgodnie z którym: brak notyfikacji przepisu jest naruszeniem trybu konstytucyjnego, a zatem sądy stosujące prawo obowiązane są zwrócić się do Trybunału Konstytucyjnego ze stosownym pytaniem prawnym w tej mierze, zawieszając jednocześnie postępowanie.*

Mając na względzie to, iż nie jest znany termin udzielenia przez Trybunał Konstytucyjny odpowiedzi na postawione pytanie prawne, uznać należy, że zaistniała przeszkoda o której mowa w art. 22 § 1 kpk, a zatem postępowanie w tej sprawie należało zawiesić.

Z tych względów Sąd orzekł jak w postanowieniu.

Na oryginale właściwe podpisy
zgodność z oryginałem stwierdzam

Starszy sekretarz

Margaryta Stuchiecka